

Kohtuasi C-606/23

Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1

Saabumise kuupäev:

4. oktoober 2023

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Administratīvā apgabaltiesa (regionaalne halduskohus, Läti)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

2. oktoober 2023

Kaebajad:

AS Tallinna Kaubamaja Grupp

AS KIA Auto

Vastutaja:

Konkurences padome (konkurentsiamet, Läti)

Põhikohtuasja ese

Kaebus konkurentsiameti otsuse tühistamiseks, millega tuvastatakse mitu konkurentsioiguse rikkumist.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Eelotsusetaotlused esitanud kohus palub ELTL artikli 267 alusel tõlgendada ELTL artikli 101 lõiget 1.

Eelotsuse küsimused

1. Kas konkurentsiamet peab tulenevalt ELTL artikli 101 lõikest 1 tõendama tegelike ja konkreetsete konkurentsi piiravate tagajärgede olemasolu (*actual/real restrictive effects on competition*), hinnates keelatud kokkulepet, milles on sõidukite garantii kohta sätestatud piirangud, mis kohustavad või ajendavad

sõidukite omanikke viima parandus- ja hooldustöid läbi ainult sõiduki tootja volitatud esindajate juures ning kasutama korralistel hooldustöödel nimetatud tootja originaalvaruosasid, et sõiduki garantii säilitaks kehtivuse?

2. Kas ELTL artikli 101 lõike 1 kohaselt piisab esimeses eelotsuse küsimuses osutatud kokkuleppe hindamisel sellest, kui konkurentsiamet tõendab ainult potentsiaalsete konkurentsi piiravate tagajärgede (*potential restrictive effects on competition*) esinemist?

Viidatud liidu õigusnormid

Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artikli 101 lõige 1.

Komisjoni 19. mai 2010. aasta teatis 2010/C-130/01 „Suunised vertikaalsete piirangute kohta“ (edaspidi: „suunised vertikaalsete piirangute kohta“), punktid 96, 97, 110 ja 111.

Komisjoni 28. mai 2010. aasta teatis 2010/C-138/05 „Täiendavad suunised vertikaalsete piirangute kohta mootorsõidukite müüki ja remonti ning nende varuosade turustamist käsitlevates kokkulepetes“

, punktid 1, 2, 60 ja 69.

Kohtupraktika

Euroopa Kohtu otsused:

15. detsembri 1994. aasta kohtuotsus DLG, C-250/92, EU:C:1994:413, punkt 31

28. mai 1998. aasta kohtuotsus Deere vs. komisjon, C-7/95 P, EU:C:1998:256, punktid 76 ja 77

23. novembri 2006. aasta kohtuotsus Asnef-Equifax ja Administración del Estado, C-238/05, EU:C:2006:734, punktid 49 ja 50 ning seal viidatud kohtupraktika

20. novembri 2008. aasta kohtuotsus Beef Industry Development Society ja Barry Brothers, C-209/07, EU:C:2008:643, punkt 17

14. märtsi 2013. aasta kohtuotsus Allianz Hungária Biztosító jt, C-32/11, EU:C:2013:160, punktid 34 ja 36-38 ning seal viidatud kohtupraktika

11. septembri 2014. aasta kohtuotsus MasterCard jt vs. komisjon, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, punktid 161, 165 ja 166 ning seal viidatud kohtupraktika

26. novembri 2015. aasta kohtuotsus Maxima Latvija, C-345/14, EU:C:2015:784, punktid 29 ja 30

Üldkohtu 10. novembri 2021. aasta kohtuotsus Google ja Alphabet vs. komisjon (Google Shopping), T-612/17, EU:T:2021:763, punktid 378 ja 443

Kohtujurist Bobeki 5. septembri 2019. aasta ettepanek kohtuasjas Budapest Bank jt, C-228/18, EU:C:2019:678 punkt 28 ja seal viidatud õiguskirjandus.

Kohtujurist Kokotti 22. jaanuari 2020. aasta ettepanek kohtuasjas Generics (Ühendkuningriik) jt, C-307/18, EU:C:2020:28 punktid 184 ja 198.

Viidatud riigisiseseid õigusnormid

Konkurentsiseadus (Konkurences likums): artikli 11 lõike 1 punkt 7

Kohtuasja asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 Eesti äriühing AS KIA Auto on Lätis KIA kaubamärki kandvate sõidukite ainus volitatud importija. AS KIA Auto valib ja kiidab heaks volitatud esindajad, kes turustavad KIA sõidukeid ning viivad läbi tootja- või importijapoolse garantii raames tehtavad remonditööd.
- 2 Konkurentsiamet algatas menetluse rikkumise tuvastamiseks ühe sõidukiomaniku kaebuse põhjal, mille kohaselt ei olnud omanikule võimaldatud garantiiga hõlmatud remonti pärast seda, kui tema autot oli hooldatud sõltumatus remonditöökojas.
- 3 KIA kaubamärki kandvate sõidukite Läti turustusvõrgu liikmed, teisisõnu importija AS KIA Auto ja tema volitatud esindajad (KIA kaubamärki kandvate sõidukite turustajad ja volitatud remonditöökojad) olid lisanud klientidele mõeldud hooldus- ja remondibrošüüri garantiitingimused, mille kohaselt kehtib garantii juhul, kui sõiduki hooldus- ja remonditööd tehakse ainult volitatud remonditöökodades ja nendeks kasutatakse KIA originaalvaruosi ning kõigi hooldustööde andmed tuleb kinnitada volitatud remonditöökoja esindaja allkirjaga. Brošüüris oli samuti sätestatud, et sõltumatute remonditöökodade paigaldatud varuosasid ei vahetata tasuta.
- 4 Konkurentsiamet leidis 7. augusti 2014. aasta otsuses (edaspidi „vaidlustatud otsus“), et AS KIA Auto teguviis rikkus konkurentsiseaduse artikli 11 lõike 1 punktis 7 sätestatud keeldu, ning seadis äriühingule mitu juriidilist kohustust ja määras mitu trahvi.
- 5 Konkurentsiamet sedastas vaidlustatud otsuses, et importija AS KIA Auto ja volitatud edasimüüjad (KIA kaubamärki kandvate sõidukite turustajad ja volitatud remonditöökojad) on vähemalt 1. jaanuarist 2004 ehk enam kui 10 aastat tagasi kooskõlastanud üksteisega, et kehtestavad garantiitingimused, mis kohustavad või ajendavad sõidukite omanikke viima garantiiajal kõik tootja KIA poolt ette nähtud sõiduki korralised hooldustööd ja garantii alla mittekuuluvad remonditööd läbi

KIA volitatud esindajate (remonditöökojad) juures, et sõiduki garantii säilitaks kehtivuse, ning kasutama samal põhjusel garantiiaja jooksul tehtud korraliste hooldustööde puhul KIA originaalvaruosi.

- 6 Vaidlustatud otsuses leiti, et sellised piirangud takistavad sõltumatute remonditöökodade juurdepääsu Läti hooldusteenuste ja garantiiajal tehtavate garantii alla mittekuuluvate remonditööde turule ning sõltumatute varuosatootjate juurdepääsu Läti varuosade turule, piirates seeläbi konkurentsi KIA originaalvaruosade turustajate ja analoogvaruosade turustajate vahel. Konkurentsiameti hinnangul kahjustab sõltumatute remonditöökodade konkurentsi kõrvaldamine või selle takistamine ka tarbijaid, sest asjaolu, et väheneb tarbija võimalus valida erinevate parandus- ja hooldusteenuste pakkujate vahel, vähendab või pärsib nimetatud teenuste hinnasurvet. Tihtipeale on originaalvaruosade, mille müügi ja edasimüügiga tegelevad sõidukitootjad, ja analoogvaruosade hinnavahe märkimisväärne. Tarbijale on väga kasulik, kui garantiiajal ei piirata konkurentide poolt toodetud samaväärse kvaliteediga analoogvaruosade kasutamist.
- 7 Konkurentsiamet sedastas vaidlustatud otsuses, et KIA võrgustikus on sõlmitud garantiitingimuste kohta vertikaalne kokkulepe, mille kohaselt: 1) selleks, et sõiduki garantii säilitaks kehtivuse, nõutakse sõidukite omanikelt, et kõik tootja KIA poolt ette nähtud sõiduki korralised hooldustööd ja garantii alla mittekuuluvad remonditööd viidaks garantiiajal läbi ainult KIA volitatud esindajate juures, mis takistab konkurentsi parandus- ja hooldusteenuste turul; ja 2) garantiiajal tehtud hooldus- ja parandustööde puhul tohib kasutada ainult tootja KIA originaalvaruosi, mis takistab konkurentsi varuosade turustamise turul.
- 8 Konkurentsiamet leidis, vaidlusalune kokkulepe *piirab oma tagajärgede tõttu konkurentsi* ja tuvastas samas, et *keelatud kokkuleppe tõendamisstandard* ei nõua tegelike tagajärgede tõendamist. Negatiivsed tagajärjed, mida kokkulepe konkurentsidele avaldab, tulenevad piiravate tingimuste laadist. Konkurentsiamet leidis, et sõidukite omanikud soovivad alati, et garantii säilitaks kehtivuse, eriti selliste toodete puhul nagu sõidukid, mille parandamine võib põhjustada omanikule märkimisväärseid kulusid. Seetõttu leidis konkurentsiamet, et selliste piiravate tingimuste korral nagu nimetatud amet käesolevas asjas tuvastas, täidab omanik nimetatud tingimused ja otsustab seetõttu jätta garantii alla mittekuuluvad hooldus- ja remonditööd sõltumatutes remonditöökodades tegemata ja ei luba remonditööde puhul kasutada mitteoriginaalseid varuosi. Selle tagajärjel tõrjutakse sõltumatud remonditöökojad ja alternatiivsete varuosade turustajad turult. Konkurentsiamet leidis seega, et käesolevas asjas ei ole vaja [sellise tegevuse] tegelikke tagajärgi.
- 9 Kuna AS KIA Auto ja AS Tallinna Kaubamaja Grupp ei olnud vaidlustatud otsusega nõus, kaebasid nad selle edasi, kuid Administratiivā apgabaltiesa (regionaalne halduskohus, Läti) jättis edasikaebuse 10. märtsi 2017. aasta otsusega rahuldamata.

- 10 Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (Lāti kõrgeima kohtu halduskolleegium, edaspidi „Senāts“) tūhistas 22. detsembri 2021. aasta otsusega (edaspidi „Senātsi otsus“) Administratīvā apgabaltiesa (regionaalne halduskohus) 10. märtsi 2017. aasta otsuse ja sedastas, et kuna konkurentsiamet peab ise tõendama, et konkurentsioigust on rikutud, sõltub ainult konkurentsiametist endast, millised vahendid ta rikkumise esinemise tõendamiseks valib. Seega on Senātsi (kõrgeima kohtu halduskolleegium) arvates nimetatud ameti otsustada, kuidas kokkulepet liigitada: kui puudub piisavalt kindel alus väitmaks, et kokkulepe piirab konkurentsi oma eesmärgist tulenevalt, on ainult loogiline, et nimetatud amet keskendub kokkuleppe piiravale tagajärjele ilma, et ta hindaks eelnevalt kokkuleppe eesmärki.
- 11 Senāts (kõrgeima kohtu halduskolleegium) järeldas, et käesolevas asjas tuleb lahendada küsimus, kas vaidlustatud otsuses esitatud põhjendused olid piisavad, et tuvastada selle tagajärje tõttu keelatud kokkuleppe olemasolu. Senāts (kõrgeima kohtu halduskolleegium) analüüsis, kas Administratīvā apgabaltiesa (regionaalne halduskohus) oli tuginenud selles osas asjakohastele kriteeriumitele, mis tulenevad õigusnormidest ja kohtupraktikast.
- 12 Senāts (kõrgeima kohtu halduskolleegium) leidis, et kui Administratīvā apgabaltiesa (regionaalne halduskohus) kontrollis, kas vaidlustatud otsuses jõuti põhjendatult järeldusele, et asjaomane kokkulepe oli keelatud kokkuleppe selle tagajärgede tõttu, tugines ta hindamiskriteeriumidele, mida tuleb võtta arvesse, kui tegemist on tagajärjest tuleneva keeluga, mis ei olnud õiged (või tugines nende vääralt tõlgendusel). Senāts (kõrgeima kohtu halduskolleegium) asus neil asjaoludel seisukohale, et Administratīvā apgabaltiesa (regionaalne halduskohus) ei saanud nõuetekohaselt hinnata, kas otsuse põhjendus oli piisav.

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

- 13 Pärast Senātsi (kõrgeima kohtu halduskolleegium) nimetatud otsuse kuulutamist väitis konkurentsiamet Administratīvā apgabaltiesas (regionaalne halduskohus), et käesolevas asjas oli ebaselge, kuidas piiritleda konkurentsipiirangut konkurentsiseaduse artikli 11 lõike 1 kohaldamisel ja tõlgendamisel juhul, kui keelatud kokkuleppeid tuleb hinnata nende tagajärje põhjal. Tema arvates on eesmärgi ja tagajärje tõttu konkurentsipiirangu mõiste ühene mõistmine hädavajalik, et kohaldada konkurentsioigust korrektselt olenemata sellest, kas kohaldatakse konkurentsiseaduse artiklit 11 või selle artiklit 13 (turgu valitseva seisundi kuritarvitamine). Konkurentsiameti hinnangul erinevad Senātsi (kõrgeima kohtu halduskolleegium) otsuse järeldused märkimisväärselt Euroopa Liidu Kohtu praktikast, mille tõttu ei ole oma tagajärjel tõttu konkurentsipiirangu sisu ja nimetatud mõistest tulenev tõendamisstandard ilmsed. Konkurentsiamet leiab seepärast, et selleks, et tagada tulevikus seadusjärgne ja ühtne praktika (mis on Euroopa Liidu Kohtu praktikaga kooskõlas), tuleb Euroopa Kohtule esitada eelotsuse küsimus.

- 14 Konkurentsiamet viitab samuti ühele teisele kohtuasjale, nimelt kohtuasjale *Maxima*, milles Senäts (kõrgeima kohtu halduskolleegium) tegi 19. detsembril 2015. aastal otsuse, milles nimetatud kohus mitte ainult ei tõlgendanud konkurentsipiirangu eesmärki kitsalt, vaid väljendas samuti oma seisukoha tegelike tagajärgede tõendamise vajalikkuse kohta. Senäts (kõrgeima kohtu halduskolleegium) nõustus kohtuasjas *Maxima* Euroopa Kohtu hinnanguga, mille kohaselt ei ole põhjendatud hageja väide, et kokkuleppe tagajärgede hindamisel tuleb hinnata ainult tegelikult tekitatud konkurentsipiiranguid. Konkurentsiameti hinnangul ei olnud Senätsil (kõrgeima kohtu halduskolleegium) samuti põhjust jääda eriarvamusele konkurentsiseaduse artikli 11 lõike 1 kohaldamise osas, sest nimetatud artikli lõike 1 üldeesmärk on võidelda konkurentsi piiravate kokkulepete vastu olenemata nende tegelikest tagajärgedest. Tagajärgede hindamine, sealhulgas võimalike tagajärgede hindamine on sellisel juhul üks vahend kokkuleppe laadi mõistmiseks (olenemata sellest, kas tegemist on eesmärgist või tagajärjest tuleneva konkurentsipiiranguga), mitte selleks, et hinnata konkurentsile põhjustatud kahju.
- 15 Konkurentsiamet viitab tagajärgede hindamise kohta tehtud järeldustele, nimelt Üldkohtu otsusele T-612/17, Google Shopping, kuigi tuleb arvestada sellega, et nimetatud kohtuasi puudutas ELTL artikli 102 rikkumist. Üldkohus leidis nimetatud otsuses, et Euroopa Komisjon ei ole kohustatud vahetult ega vastamaks kontrafaktilisele analüüsile, mille on esitanud asjaomane ettevõtja, süstemaatiliselt tuvastama kontrafaktilist stsenaariumi nimetatud otsuses esitatud tähenduses. See kohustaks muide teda tõendama, et asjaomasel tegevusel oli tegelik mõju, mis ei ole kohustuslik turgu valitseva seisundi kuritarvitamise korral, mille puhul piisab potentsiaalse mõju tõendamisest. Viidatud otsuses sedastatakse samuti, et komisjon ei olnud kohustatud tõendama konkurentsi kõrvaldamise või piiramise võimalike tagajärgede tegelikku saabumist, näiteks uuenduste vähenemist või hinnatõuse, mida ei selgita mingi muu põhjus peale konkurentsi puudumise.
- 16 Konkurentsiamet leiab, et samamoodi tuleb läheneda ELTL artikli 101 ja seega konkurentsiseaduse artikli 11 kohaldamisel ja tõlgendamisel, sest tema arvates näitavad osutatud järeldused üldiselt, et kokkuleppe mõju hindamine konkurentsile selle tagajärgede põhjal ei saa ega tohi piirduda kokkuleppe ja kõigi konkreetsetel juhtudel asjakohaste asjaolude hindamisel sellega, et tuvastatakse konkurentsi mõjutavad konkreetset ja mõõdetavad negatiivsed tagajärjed, ja et selline lähenemine jätab *de facto* kõrvale võimaluse, et konkurentsiamet takistab selliste konkurentsipiirangute esinemist, mis *ei ole veel* tekitanud negatiivseid tagajärgi, mida oleks võimalik materiaalselt tuvastada.

Eelotsusetaotluse põhjenduste kokkuvõte

- 17 Senäts (kõrgeima kohtu halduskolleegium) viitas oma 22. septembri 2021. aasta otsuses, millele eespool viidati, alljärgnevalt osutatud kohtupraktikale.

- 18 Euroopa Kohus on lisaks teinud Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 81 lõike 1 ja ELTL artikli 101 lõike 1 tõlgendamisel ning eesmärgi ja tagajärje mõistete olemuse selgitamisel vahet nimetatud mõistete vahel ja selle vahel, millised asjaolusid tuleb mõlemal juhul kontrollida.
- 19 Nii on Euroopa Kohus sedastanud, et vahe tegemine „eesmärgi tõttu rikkumistel“ ja „tagajärje tõttu rikkumistel“ on seotud asjaoluga, et teatud ettevõtjate vahelise koostöö vorme võib juba olemuse poolest lugeda konkurentsivastase nõuetekohast toimimist kahjustavateks (kohtuotsus C-209/07, punkt 17). Nii ei ole vaja juhul, kui kokkuleppe konkurentsivastane eesmärk on tuvastatud, analüüsida selle tagajärje konkurentsile. Siiski juhul, kui kokkuleppe sisu analüüsimisel ei ilmne konkurentsivastase toimimise piisavas ulatuses, tuleb analüüsida selle tagajärje ning selle keelatuks tunnistamiseks nõuda, et esineksid kõik asjaolud, mis tõendavad, et konkurentsivastane tegelikult märgatavalt takistati, piirati või kahjustati (kohtuotsus C-31/11, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 20 Eesmärgi tõttu piirangu tuvastamise kohta on Euroopa Kohus sedastanud järgmist: selleks et hinnata, kas kokkuleppe sisaldab „eesmärgi tõttu“ konkurentsipiirangut, tuleb tähelepanu pöörata selle tingimuste sisule, eesmärkidele, mida kokkuleppega soovitakse saavutada, ning majanduslikule ja õiguslikule kontekstile, millesse see kuulub. Selle konteksti hindamisel tuleb samuti arvesse võtta asjassepuutuvate kaupade või teenuste laadi ning asjaomase turu või asjaomaste turgude tegelikku toimimist ja struktuuri. Kuigi kavatsuse kontrollimine ei ole vajalik, ei takista miski selle tegemist. Teisest küljest piisab konkurentsivastase eesmärgi olemasoluks sellest, et kokkuleppe võib avaldada konkurentsile negatiivset mõju, teisisõnu võib kokkuleppe konkreetset takistada, piirata või kahjustada konkurentsivastasel turul. Küsimus, kas ja mil määral niisugune mõju tegelikult avaldub, võib omada tähtsust üksnes trahvisumma arvutamisel ja kahju hüvitamise nõuete hindamisel (kohtuotsus C-32/11, punktid 36–38 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 21 Tagajärgede tõttu piirangu tuvastamise osas on Euroopa Kohus sedastanud järgmist: selleks et hinnata, kas kokkulepet tuleb pidada keelatuks selle konkurentsivastase tagajärje tõttu, tuleb konkurentsivastase toimimist uurida tegelikus olukorras, kus konkurentsivastane leiab aset vaidlusaluse kokkuleppeta. Kokkuleppe vastavust konkurentsialastele õigusnormidele ei saa hinnata abstraktselt. Kokkulepete või tegevuse mõju hindamisel tuleb arvesse võtta nende konkreetset tausta, eelkõige majanduslikku ja õiguslikku konteksti, milles asjassepuutuvad ettevõtjad tegutsevad, samuti puudutatud kaupade või teenuste laadi ning kõnealuse turu või kõnealuste turgude toimimise tegelikke tingimusi ja struktuuri. Sellest tuleneb, et kõnealuse kooskõlastamise kokkuleppe puudumise oletuse alusel ette nähtud stsenaarium peab olema realistlik. Sellest seisukohast on vajaduse korral lubatav arvesse võtta võimalikke arenguid, mis leiaks turul aset nimetatud kokkuleppe puudumisel (kohtuotsus C-250/92, punkt 31 ja kohtuotsus C-382/12 P, punktid 161, 165 ja 166 ning seal viidatud kohtupraktika). Kohus on samuti sedastanud, et kuigi EÜ artikli 81 lõike 1 kohaselt ei tule hindamisel arvesse võtta üksnes tegelikke mõjusid, vaid arvestada tuleb ka kõnealuse kokkuleppe või tegevuse võimalikku mõju konkurentsile

ühisturul, ei kohaldu kokkuleppele siiski EÜ artikli 81 keeld, kui kokkulepe mõjutab turgu üksnes vähesel määral (kohtuotsus C-238/05, punkt 50 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 22 Senäts (kõrgeima kohtu halduskolleegium) järeldas osutatud kohtupraktikast, et juhul, kui konkurentsiamet teeb järelduse, et eesmärgi tõttu konkurentsipiirangut ei ole võimalik tuvastada, tuleb kontrollida, kas kokkulepe on tekitanud konkurentsi piiravaid tagajärgi. See tähendab omakorda, et *nimetatud amet peab saama tõendid, mis näitavad, et konkurentsi on tegelikult piiratud. Nimelt on nimetatud ameti kohustus kontrollida, kas kokkulepe tekitas tegelikult konkurentsi piiravaid tagajärgi*, mida ei ole vaja teha, kui tuvastatakse eesmärgi tõttu konkurentsipiirang. Amet peab selle kontrollimiseks hindama konkurentsitingimusi nende esinemise tegelikus kontekstis ilma vaidlustatud kokkuleppe mõjuta, viies sisuliselt läbi turuanalüüsi. Selline hindamine ei tohi olla teoreetiline ja abstraktne, vaid peab põhinema kõnealuse turu ja konkurentsi olukorral, sest vastasel juhul võib nimetatud hindamist pidada oletustel põhinevaks.
- 23 Senäts (kõrgeima kohtu halduskolleegium) märkis, et konkurentsiamet ei ole selgitanud, mida ta peab silmas oma kasutatud mõiste „võimalik mõju“ all, ega seda, kuidas ta otsuses sellise mõju hindamist käsitles. Igal juhul ei tohiks Senätsi (kõrgeima kohtu halduskolleegium) arvates seda mõistet samastada hinnanguga, mis antakse, kui hinnatakse, kas kokkuleppe eesmärk on piirata konkurentsi, sest vastupidisel juhul hõlmab piir eesmärgi ja tagajärje tõendamisstandardi vahel, mida ei tohi juhtuda.
- 24 Senäts (kõrgeima kohtu halduskolleegium) juhtis samuti tähelepanu asjaolule, et võimaliku/potentsiaalse mõju mõiste on Euroopa Liidu Kohtu praktikas seotud potentsiaalse konkurentsiga ja sellele kohaldatakse sama tõendamisstandardit kui tegeliku mõju korral.
- 25 Senäts (kõrgeima kohtu halduskolleegium) märkis, et suunistest vertikaalsete piirangute kohta nähtub samuti, et Euroopa Komisjon kontrollib kokkuleppe tegelikke ja võimalikke tagajärgi sama tõendamisstandardiga.
- 26 Administratiivā apgabaltiesa (regionaalne halduskohus) nõustub konkurentsiametiga selles osas, et kuna olemas on sisuliselt analoogne õigusraamistik ja kuna seadusandja sõnul on eesmärk ühtlustada Läti ja Euroopa Liidu konkurentsialased õigusnormid, ei tohi konkurentsiseaduse artikli 11 lõike 1 kohaldamine erineda ELTL artikli 101 lõike 1 kohaldamisest. Konkurentsiseaduse artikli 11 lõike 1 kohaldamisel tuleb arvestada Euroopa Kohtu kaalutlustega ELTL artikli 101 lõike 1 kohaldamise kohta.
- 27 Kaebajad märkisid Administratiivā apgabaltiesas (regionaalne halduskohus), et nende arvates tuleb Euroopa Kohtule esitada eelotsuse küsimus.
- 28 Arvestades, et käesolevas asjas on pooled esitanud seisukohti, mille põhjendamisel tuginetakse liidu õiguse sätte tõlgendamisele, mis ei ole piisavalt

selge, et põhjendatud kahtlusi ei saaks tekkida, leiab Administratiivā apgabaltiesa (regionaalne halduskohus), et Euroopa Kohtule tuleb esitada küsimused ELTL artikli 101 lõike 1 tõlgendamise kohta.

TÖÖDOKUMENT